

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Joanna Pulkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 grudnia 2019 r. w Kamiennej Górze

sprawy z powództwa D. O.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda D. O. kwotę 8.630,00 zł (słownie złotych: osiem tysięcy sześćset trzydzieści, 00/100) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi następująco:

- od kwoty 7.400,00 zł od dnia 01.03.2014 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 1.230,00 zł od dnia 31.08.2014 r. do dnia zapłaty,

II dalej idące powództwo oddala,

III zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda D. O. kwotę 1.518,22 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV przyznaje biegłemu J. W. od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze wynagrodzenie w kwocie 475,45 zł za stawiennictwo na rozprawie w dniu 18.12.2019 r. i złożenie wyjaśnień do opinii,

V nakazuje powodowi D. O., aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze kwotę 736,63 zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych przez Skarb Państwa, zaś stronie pozwanej (...) S.A. w W. nakazuje, aby z tego tytułu uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze kwotę 1.201,87 zł.

Sygn. akt I C 218/15

UZASADNIENIE

Powód D. O. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 13 930,00 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 12 700,00 zł od dnia 1.03.2014 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 1 230,00 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Uzasadniając swoje żądanie powód podał, że w dniu 21.01.2014 r. na drodze powiatowej nr (...), około 2 km przed miejscowością R., kierujący pojazdem mechanicznym A. B. (1), na zakręcie tej drogi zjechał na przeciwny pas ruchu, w wyniku czego zjechał drogę prawidłowo poruszającemu się pojazdowi marki A. nr rej. (...) należącego do powoda. Powód wskazał, że w wyniku tych zdarzeń uszkodzeniu uległ jego pojazd, a sprawca – A. B. (1) – nie kwestionował swojej winy w spowodowaniu wypadku. Powód wyjaśnił, że następnego dnia zgłosił szkodę stronie pozwanej, u której sprawca zdarzenia był ubezpieczony w zakresie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. Powód podniósł, że strona

pozwana zakwestionowała okoliczności powstania wypadku i nie wypłaciła żadnego odszkodowania. Powód wskazał, że niniejszym pozwem dochodzi zapłaty kwoty 12 700 zł stanowiącą różnicę wartości pojazdu przed szkodą, a wartością pozostałości pojazdu, określoną w prywatnej ekspertyzie oraz kwotę 1 230 zł stanowiącą koszt jej wykonania.

Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości, a także o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko strona pozwana przyznała, że decyzją z 14.04.2014 r. odmówiła powodowi wypłaty świadczenia odszkodowawczego. Strona pozwana podała, że po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego – w tym, po przeprowadzeniu wizji lokalnej, odebraniu oświadczeń od powoda oraz wskazywanego sprawcy sytuacji kolizyjnej, oględzinach obu samochodów – uznała, iż uszkodzenia samochodu powoda nie mogły powstać w okolicznościach wskazywanych w zgłoszeniu szkodowym. Pozwana wyjaśniła, że w początkowej fazie tego postępowania, ustaliła, że doszło do szkody całkowitej i po uwzględnieniu wartości samochodu po szkodzie, ewentualne odszkodowanie wynosiłoby 8 690,50 zł, lecz do wypłaty tej kwoty nie doszło z powodów podniesionych wcześniej. Strona pozwana zakwestionowała wartość dowodową i prawidłowość wycień prywatnej ekspertyzy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21.01.2014 r. w pobliżu miejscowości R. doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ należący do powoda samochód marki A. o numerze rejestracyjnym (...).

(okoliczności bezsporne)

Sprawcą tego zdarzenia był A. B. (1), kierujący pojazdem poruszającym się z naprzeciwka. Zdarzenie miało miejsce na łuku drogi, w godzinach wieczornych. Było ciemno, na drodze zalegała warstwa śniegu. A. B. (1) wpadł w poślizg, próbując opanować pojazd udało mu się go zatrzymać na pasie drogi, którym poruszał się powód. D. O., chcąc uniknąć zderzenia, zjechał do rowu i uderzył w drzewo. Na miejsce zdarzenia nie była wzywana policja.

Dowód: zeznania świadka A. B. (1) z dnia 8 grudnia 2014 r. e-protokół rozprawy od 00:11:39 do 00:43:50, oświadczenie A. B. (2) – akta szkodowe.

D. O. został uniewinniony z zarzutu usiłowania wyłudzenia odszkodowania od strony pozwanej.

Dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z 28.06.2018 r. k. 203 akt II K 688/15.

A. B. (1) w dniu zdarzenia był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej.

(okoliczność bezsporna)

Powód zgłosił stronie pozwanej szkodę w dniu 22.01.2014 r.

Dowód: pismo (...) k. 5.

Ubezpieczyciel na podstawie wykonanego przez siebie kosztorysu określił wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym na kwotę 16 200 zł, wartość pojazdu w stanie uszkodzonym na kwotę 7 509,50 zł.

Dowód: pismo (...) k. 6, kosztorys k. 7-10.

Decyzją z dnia 14.04.2014 r. strona pozwana odmówiła powodowi wypłaty odszkodowania.

(okoliczności bezsporne)

Powód zlecił wykonanie prywatnej kalkulacji kosztów naprawy. Rzeczoznawca samochodowy W. C. określił wartość naprawy uszkodzeń na kwotę 55 961,93 zł, wartość pojazdu przed szkodą na kwotę 15 000 zł, zaś wartość pojazdu po szkodzie na kwotę 2 300 zł. Powód zapłacił za wykonanie kalkulacji 1 230,00 zł.

Dowody: opinia nr (...) k. 11-39, faktura VAT k. 40.

Rzeczywisty koszt naprawy uszkodzeń pojazdu marki A. o numerze rejestracyjnym (...) powstałych w dniu 21.01.2014 r. znacznie przewyższa wartość tego pojazdu przed szkodą. Wartość pojazdu przed szkodą, z uwzględnieniem, że pojazd był wyposażony w nawigację, wynosiła 13 930 zł. Wartość pojazdu uszkodzonego wynosiła 6 530 zł.

Dowód: opinia biegłego z zakresu kosztów napraw powypadkowych J. W. z 23.04.2019 r. k. 216-239, wyjaśnienia do opinii J. W. z 18.12.2019 r. e-protokół rozprawy od 00:26:08 do 00:52:38.

Żądanie zwrotu kosztu wykonania prywatnej kalkulacji zostało stronie pozwanej przedstawione w dniu 31.07.2014 r.

Dowód: potwierdzenie odbioru pozwu k. 45.

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny został ustalony głównie w oparciu o dowody z dokumentów z postępowania likwidacyjnego, opinię sądową biegłego z zakresu kosztów napraw powypadkowych i treść wyroku karnego, a także w oparciu o zeznania świadka A. B. (1). W tym miejscu należy wskazać, że autentyczność żadnego dokumentu nie była kwestionowana i nie budziła wątpliwości. Bezspornym było, że A. B. (1) był ubezpieczony u strony pozwanej, która odmówiła powodowi wypłaty odszkodowania. Dla rozstrzygnięcia sprawy konieczne było przede wszystkim ustalenie sprawcy zdarzenia drogowego z dnia 21.01.2014 r. oraz ewentualne określenie kosztów naprawy szkody.

Ustaień w zakresie wskazania sprawcy kolizji drogowej, jaka miała miejsce w dniu 21.01.2014 r., dostarczyły trzy zasadnicze dowody: oświadczenie A. B. (1), jego zeznania oraz wyrok karny. Należy zaznaczyć, że od samego początku A. B. (1) nie kwestionował swojego sprawstwa w doprowadzeniu do wypadku. A. B. (1) konsekwentnie utrzymywał, że jest sprawcą szkody. Oświadczenie takie złożył w dniu zdarzenia (zob. akta szkody). A. B. (1) został w niniejszym postępowaniu przesłuchany w charakterze świadka i szczegółowo podał okoliczności zdarzenia. Odtworzył przebieg wydarzeń i ponownie wskazał siebie jako osobę winną w doprowadzeniu do rozbicia auta powoda. Trzecim dowodem, na którym sąd oparł ustalenia w tym zakresie była treść wyroku kończącego postępowanie karne zainicjowane przez (...) Zakład (...) subsydiarnym aktem oskarżenia. Wynik tego postępowania jednoznacznie wskazuje, że D. O. nie sposób jest przypisać popełnienia przestępstwa usiłowania wyłudzenia odszkodowania od Ubezpieczyciela. Powyższe dowody jednoznacznie wskazują, że to A. B. (1) był sprawcą przedmiotowej szkody. W tych warunkach to strona pozwana co do zasady ponosiła odpowiedzialność za jej naprawienie.

Odpowiedzialność Ubezpieczyciela za skutki zdarzenia objętego żądaniem pozwu jest odpowiedzialnością gwarancyjną. Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Pojęcie szkody nie zostało zdefiniowane ustawowo, przyjmuje się jednak, że szkodą jest każdy uszczerbek w prawnie chronionych dobrach, z którym to ustawa wiąże powstanie odpowiedzialności odszkodowawczej. Szkada majątkowa obejmuje rzeczywistą stratę (*damnum emergens*) oraz utracone korzyści (*lucrum cessans*). Według przepisu art. 363 § 1 k.c., naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

W kwestii określenia wysokości odszkodowania, należy wspomnieć, że strona pozwana, na potrzeby prowadzonego postępowania likwidacyjnego ustaliła, że doszło do szkody całkowitej i ewentualne odszkodowanie opiewało na sumę 8 690,50 zł. Ustaień w zakresie określenia rzeczywistych rozmiarów szkody sąd dokonał w oparciu o opinię biegłego sądowego z zakresu kosztów napraw powypadkowych J. W.. Opinia ta cechuje się kompletnością, spójnością i została

wykonana w sposób fachowy. Biegły odniósł się do zastrzeżeń powoda oraz do zeznań świadka W. C., który sporządził na zlecenie powoda prywatną ekspertyzę. Biegły sądowy poprawił swoją kalkulację i uwzględnił, że pojazd powoda posiadał dodatkowe wyposażenie, co prowadziło do wzrostu wartości pojazdu. Należało przyjąć za świadkiem W. C., że pojazd powoda był wyposażony w nawigację satelitarną, dlatego też biegły sądowy w wyjaśnieniach do opinii oszacował wartość pojazdu na dzień przed szkodą na kwotę 13 935 zł (w zaokrągleniu do dziesiątych złotych – 13 930 zł). Należy stwierdzić, że biegły prawidłowo posłużył się cenami sprzedaży pozostałości zaoferowanymi na portalu internetowym Pomoc (...). Taki sposób ustalenia wartości wraku pojazdów aprobuję Rzecznik Ubezpieczonych w raporcie, którego wyciąg biegły sądowy złożył do akt. Należy się zgodzić z twierdzeniem, że szacowanie wartości wraku pojazdu na podstawie systemu eksperckiego jest niejednokrotnie zawodne, gdyż daje wyniki jedynie hipotetyczne. Z kolei oferta złożona na portalu aukcyjnym pozwala osiągnąć zbywcy wraku zaproponowaną cenę sprzedaży. Z tych powodów sąd w pełni podzielił wnioski biegłego J. W. wyrażone w wydanej opinii. Strona pozwana nie wypłaciła powodowi dotychczas żadnego odszkodowania. W przedmiotowej sprawie doszło do przypadku szkody całkowitej oszacowanej przez biegłego stąd należne powodowi odszkodowanie z tego tytułu wynosiło 7 400,00 zł. Orzeczenie w zakresie odsetek oparte jest o treść przepisu art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Zgłoszenie szkody nastąpiło w dniu 22.01.2014 r. (k.5). Odsetki od kwoty 7 400 zł zasądzone zgodnie z żądaniem – od dnia 1.03.2014 r. do dnia zapłaty.

Ekspertyza wykonana na zlecenie D. O. dostarczyła powodowi pogląd na temat kosztów naprawy szkody. Należało zatem przyjąć, że powodowi należy się zwrot tych kosztów w pełnej wysokości tj. w kwocie 1 230,00 zł. Odsetki od tej kwoty zasadne były po 30 dniach od dnia zgłoszenia Ubezpieczycielowi takiego żądania tj. od dnia doręczenia pozwu (31.07.2014 r.). Pozwany dowiedział się o takim roszczeniu dopiero w dniu doręczenia pozwu – brak jest dowodu w aktach sprawy wskazującego na to, że powód zgłosił takie żądanie wcześniej.

Należało zatem zasądzić od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 8 630,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi następująco:

- od kwoty 7 400 zł od dnia 01.03.2014 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 1 230 zł od dnia 31.08.2014 r. do dnia zapłaty. Dalej idące powództwo zostało oddalone.

Powód wygrał sprawę w 62%, zaś strona pozwana – w 38%. Zgodnie z przepisem art. 100 zd. 1 k.p.c. w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Do kosztów powoda zaliczono koszt zastępstwa procesowego – 2 400 zł, koszt opłaty sądowej – 697 zł, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa – 17 zł, zaliczki na opinię – 1 000 zł; łącznie – 4 114 zł. Do kosztów procesu strony pozwanej zaliczono koszt zastępstwa procesowego – 2 400 zł, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa – 17 zł, zaliczkę na opinię – 300 zł; łącznie – 2 717 zł. Po rozdzieleniu kosztów (2 550,68 zł – 1 032,46 zł) należało zasądzić od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1 518,22 zł, o czym orzeczono w punkcie III sentencji wyroku.

Biegły sądowy J. W. przedłożył rachunek za udział w rozprawie w dniu 18.12.2019 r. na kwotę 475,45 zł. Wskazany przez biegłego nakład pracy odpowiadał prawdzie, ponadto biegły oświadczył, że poniósł dodatkowe koszty związane z wydaniem opinii. W tych warunkach należało przyznać biegłemu J. W. od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze wynagrodzenie w kwocie 475,45 zł.

Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze tymczasowo wyłożył kwotę 1 938,50 zł na wynagrodzenie biegłego, która nie znalazła pokrycia we wpłaconych przez strony zaliczkach. Na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, mając na uwadze wynik sprawy i rozdzielenie kosztów, nakazano powodowi, aby uiścił kwotę 736,63 zł tytułem zwrotu tymczasowo wyłożonych wydatków, zaś stronie pozwanej – kwotę 1 201,87 zł z tego tytułu.